

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 ft — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös
hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
Nyilttér minden sor 10 kr.

Agrár-egylet.

Lienbacher György es. k. udvari tanácsos és Salzburg hercegségi agrár-egylet elnökétől megjelent a f. évben „Agrarschrift für Rechtschutz und Wohlfahrt des Bauernstandes” című munka, mely az agrár-egylet czélját, alapszabályait és működését ismerteti. Ezen munkából időszerűnek találjuk a következőket kivonatosan közölni:

Mit akarunk? A történelem előnkbe hozza egyes férfiaknak jellemrajzát, a kik egyedül a szükségesnek és hasznosnak tiszta felismerése, fáradhatlan buzgalomuk, és mindig ugyanazon czél felé irányzott hajlíthatlan törekvésük által, az államtársadalom vagy az egész emberiség egyes néposztályai javára valóban nagyszerű szolgáltatásokat tettek. Ilyen heroikus egyes személyek láttára mindenki az azon meggyőződésnek támadni, hogy ha egy nagy osztály p. o. a földbirtokosok s leginkább a kisbirtokosok osztálya, hasonló módon egy határozott czél felé törekedni akarna, azt elérnie kellene.

Bizonyos, hogy a fejszámmal a czél tudatos egységes törekvés nehézségei is szaporodnak, de azok legyőzhetők, ha őszintén igyekezünk egymást kölcsönösen megérteni; mivel csak azok, kik egymást értik, képesek és fognak értekezni s egymást értesíteni s értesítéseknek természetes következménye a közös czél felé közös törekvés lesz.

Csak az ilyen értesítés hiányának tulajdonítható, hogy a legnagyobb számú és legerősebb osztály — a földbirtokosoké, — eddig gazdaságiilag és politikailag a leggyengébbnek bizonyult, és annyi erőt sem fejtett ki, hogy a törvények őt nyomó kedvezőtlenége s más közintézmények súlya megszüntessék, és az őt illető nyilvános tekintetbe vételt kieszközölje.

A fennálló nehézségek és szükségletek annyira szükséges helyes megismerésére, a segélyre hathatós módok közvetítésére és a közös erőteljes törekvésre való megegyezésre, alapított az agrár-egylet, és pedig Ausztriában az első, 1883. évi december 1-én a Salzburg hercegség területére, mely után az Euns alatti osztrák főhercegségi egylet kevés hónap múlva, ugyanazon alapszabályokkal következett.

Mennél inkább valamennyi földbirtokos közt az értesítés és megegyezés arra nézve, hogy mire van szükségök és mire kell törekedniök, eléretik,

TÁRCZA.

Habozó szerelmes.

Rekkenő hőség! A nap égető sugarai irgalmatlanul pörkölök a járólókat. A fővárosi ember elkeseredve néz a mosolygó kék égre, inkább sötét feketének szeretné. Arnyéket nem a lombos fák, hanem a nagy házak alatt talál; szerencse, hogy ezért külön nem kell bért fizetni a háztulajdonosoknak.

Mily boldog ember az, akinek villája van, ha nem is Balaton-Füreden, de legalább a városligetben.

Ilyen boldog ember Hétey Kálmán. Szülei meghaltak, rokonai nincsenek, de van nagy vagyona és tiszteletbeli segédfogalmazó.

Van tehát elég szabad ideje. Báltermekben, színházban tartja hivatalos óráit, azonfelül ráér még unatkozni is.

Mintaja a férfiszépségnek, legalább a nők mondják róla, kitűnő táncos, csak egy hibája van, akik rokonszenveznek vele, azt mondják rá, hogy nagyon szerény vagy félénk, a kik pedig haragsznak, ráfogják, hogy — ostoba!

Én nemesszivű gyöngéd léleknek tartom, s a kik elolvassák e kis történetkét, azok igazat fognak nekem adni.

Ebben a nagy hőségben délután négy órakor Hétey Kálmán minden nap felkapaszkodik a svábhegyre.

Barátai nagyon esodáloztak rajta, mi az oka e vállalkozásnak? Végre az egyik rájött, hogy a szép és kedves Földyné ott lakik, a kivel Kálmán barátunk a múlt farsangon oly tüzzel járta a csárdást és a keringőt. Kálmánt trefásan faggatni kezdték,

annál megegyezőbbek lesznek a választási urnánál is, midőn országgyűlési képviselőket választaniok kell, és ezen megegyezés egészen önmagától fog történni, mert a paraszt-osztály is lassanként oly okos lesz, hogy csak kipróbált barátai és ne ellenesei által magát képviseltesse s képviselőit lépésről lépésre ellenőrizni fogja. E végre mindenestre a földbirtokos-osztálynak magának kell programját megállapítania, mely szerint az agrárjog reformját elérni akarja, és ezt legjobban az agrár-egyletben fogja elérni. A különféle tartományok földbirtokosai ezen egyleti tevékenysége és törekvéseinek ismeretét az agrár-egylet tagjainak közvetíteni és saját javaslataival kezökre járnai, ezéja ezen agrárirratnak.

A Salzburg hercegségi agrár-egylet alapszabályaiából csak a következőket emeljük ki.

1. §. Czél. Az agrár-egylet feladatának tűzi ki magának tanácskozni a javaslatok felett, hogy a föld- és erdőgazdaság (nyilvános) közérdekei a tartomány viszonyai és a népesség szükségletei szerint, a törvényhozás és közigazgatás útján miképen mozdíthatók legjobban elő.

Azért az agrár-egylet különbözik a gazdasági egyletektől, minthogy az első nem azzal foglalkozik, hogy a föld miképen vetendő, a trágya készítenő, az istálló építendő, a marha miképen tenyésztenő és tartandó stb., hanem mindenkor megfontolja, hogy milyen törvények és más közintézmények szükségességek, hogy a föld- és erdőgazdaság, azért a paraszt-osztály jóléte is legjobban nőjön.

Az agrár-egylet ezen, magában nagy feladatra szorítkozik s azért különféle politikai pártok követőit magában foglalhatja.

2. §. Eszközök. Az agrár-egylet, czélját egyleti gyűléseket által megfelelő értekezésekkel és nyomtatványok terjesztése által előmozdítani igyekszik.

4. §. Tagok. Az agrár-egylet tagja lehet minden nagykorú és feddhetlen férfi, a ki osztrák honpolgár és valamely mező- vagy erdőgazdasági birtoknak tulajdonosa, haszonélvezője, bérelője vagy kezelője, vagy különbeni hivatalos állásánál fogva a vidéken az agrár-hiányokat kellően ismeri.

Miután az alapszabályok a hivatalos záradékkal elláttak, az egylet alakítási vállalkozó valamennyi községi és lekészi hivatalhoz az agrár-egyletbe való belépésre meghívásokat küldött szét.

Ezen meghívásban mondja: „Máris minden

de ő csak sűrű barna bajuszát p-dergette és mosolygott. Arról nem tehet, hogy e mosolygásból többet akartak kimagyarázni a jó barátok, mint a mennyit ő gondolt.

A mit pedig ő gondolt, az édes kevés volt. Azt gondolta, hogy: szeretném tudni, mi lesz a vége ez örökös lótas-futásnak? s csak annyit tudott bizonyosan, hogy azok a bogárfekete szemek megbabonázták!

Kálmán barátunk tehát, daczára a nagy hőségnek, áballagott Budára, a svábhegy alján már várta Földy, a ki nagy sportman volt, szeretett gyalogolni, örült, hogy Kálmán követi példáját. Mikor már eleget izzadtak, beültek a verendára — sakkozni.

A szép Malvin különösnek tartotta ugyan, hogy Kálmán mindég csak férjével foglalkozik, de azért odaült melléjük, s nézte a játékot, azaz gyönyörködött Kálmán hollófürteiben, nemes arczéleben, s magában tünődött rajta, miért van az, hogy ez a Kálmán oly keveset beszél.

Kálmán olykor-olykor megis szólalt:
— Nézzé nagysád, mily remekül játszik Béla, Mily nagyszerű kombináció!

Vagy pedig:
— Amily jó barát, és példás férj, épen oly kitűnő sakkozó!

Kálmán a parthie végén rendszeren mattot kapott, Béla lelkesedve ugrott föl s Kálmánt megölelte:

— Kedves egyetlen jó barátom, mennyire szeretlek!

Igy tört ki belőle a háladatosság azért, hogy Kálmán megmattoltatta magát; Kálmán erre lesütötte szemét: „hogy szeret — gondolá magában és én mégis . . .”

Vagy pedig a vivóterembe zárkóztak, s órahoz-

oldalról és a magas államkormány részéről is elismerve van, hogy az agrárjog, azaz a mező- és erdőgazdaságra vonatkozó s a közhatalom által a törvényhozás vagy közigazgatás útján szabályozott jogok és kötelesek foglalatata, terjedelmes reformot igényel.

Ezen reform-munkálat alapos előkészületet és kitartó munkásságot igényel s a nagy mű csak úgy sikerülhet, ha az agrárviszonyok minden ismerői, különösen a mező- és erdőgazdák szövetkezve a törvényismerőkkel, feláldozó odaadással szentelik magokat annak.

Legyen az egy honossági törvény alkotása, vagy egy különös paraszt örökösödési jog szabályozása, vagy a földbirtoknak szabad feloszthatósága, vagy tagosítás, vagy szolgalmányok megváltása, vagy a halászati és vadászati jog reformálása, vagy a mezőgazdasági hitel gondozása érdekében: a sikeres reform mindig a létező viszonyok és szükségleteknek, az alapos, tapasztalatlan nyugvó ismeretétől függ, de egyszersmind a most létező és erre vonatkozó törvények, rendeletek és egyéb közintézmények ismeretétől is.

Sajnos, hogy napjainkban, ezen szép és nagy feladat megoldására hivatottak és képesítettek annyira szükséges benső összműködésének a különféle politikai pártok ellenfélsége ellene áll, holott mégis minden pártnak ott és akkor egyesülni lehetne és kellene, a hol és a mikor a nemzetgazdaságot emelése és előmozdítása, és az általa feltételezett nemzeti jólét kérdésben van. Bár foglaljon el minden párt politikai tekintetben külön állást, s a mellett mig meggyőződése nem változik, maradjon tovább is, de a népjólét legfőbb érdekében áll, a hol a nép gazdasági érdekei s különösen annak legfontosabbika, a mezőgazdaság van kérdésben, hogy a hivatottak és képesítettek közös együttműködése semmiféle politikai ellentét által ne zavartassék. Ezen együttműködésre szükséges egy politikailag semleges terület, és ez az agrár-egyletben fekszik.

Az egységben erő van és ez legyőzhetővé lesz, ha oly fontos és nagyszámú osztály, mint a földbirtokosoké, teljes egyetértésben és a szükségesnek s lehetségesnek tiszta belátásával a komolyan feltett czél, a tulajdonában lévő szilárd kitarással elérni törekszik.

Ezen meghívásra a tartomány minden vidékeiről számos belépési nyilatkozatok érkeztek be,

szat forgatták a rapirt. Béla egyszer úgy az orrára ütött a kard lapjával Kálmánnak, hogy akkorára dagadt, mint egy trombita.

— Kitűnő vivó! — gondolá magában Kálmán — nem lenne tanácsos vele kikötni, legalább az orrom megbánná!

Pedig azért kár lett volna. Szép görög met-szésü orr volt!

Egy nap Kálmán nem találta a keresztneél a hegy aljában Bélát. (Itt volt a találkozó. Mindketten pontos emberek voltak.) Kálmán megdöbbsent, valami rendkívüli dolog fog történni. Visszafordult, de alig tett husz lépést, megemberelte magát és nem ment, hanem rohant a hegyen fölfelé.

A villa kertjében senkit sem látott, a verenda üres volt, az előszobában csak egy kis cizca nyalta talpát.

Kálmán visszafajtott lélekzettel hallgatózott. Arczán lázas pír terjedt el, szíve vadul kalapált.

Kétszer visszakarta kezét a kilinesről, de harmadszor benyitott.

A szobában félhomály derengett, a függönyök le voltak eresztve. A levegő hűs volt. A sötétség miatt hirtelen nem látott a szoba másik szögletébe. A hűvös levegő jót tett lázas fejének. Megkönnyebbülve sóhajtott fel. Mikor szeme megszokta a vilá-gosságot, a pamlogon látta Malvint kényelmesen elterülve, elragadó pongyolában. Aludt. Szemei zárva voltak, fődetlen keble hullámzott, karja lecsüngött.

Kálmán lélekzete elakadt. Körülnézett, sehol senki! Pár lépést tett a pamlag felé, szerelemittasan nézte a szép alvót. Mintha hátba lökték volna, térdre esett s csókokkal halmozta el a pusztá fehér kacsót. Malvin e csókokra mosolygva ébredt föl, mosolygva nézett szeméi közé:

— Ő az Kálmán!
A Kálmán elképedve egyenesedett föl, két

melyek örvendetes tanúságot tettek arról, hogy a legtávolabbi körökben az ilyen egylet szükségét mennyire érzik. A meghívásnak meglepő eredménye lón, az alakuló közgyűlésre 300 tag személyesen érkezett és 400 felhatalmazás küldetett. Ugyanezen alakuló közgyűlésben sok új tag bejelentett, úgy hogy az első gyűlésben az összes tagok száma 1020-ra ment.

Levelezés.

Mélyen tisztelt szerkesztő úr!

Nemreg örömmel olvastam becses lapjában, mily sokat áldoz Kis-Szeben sz. k. városa a népnevelés ügyének, büszkeség töltötte el egész valóm, midőn továbbá arról is értesültem, hogy a magyarosodást előmozdítandó, kisedővödát is szándékozik fölláttatni. Örültem, büszke voltam azért, mivel én is e nemes város szülőltje vagyok; s a lángoló hazaszeretet, nemkülönbén minden, a mi magyar, iránt való lelkesültségemet is ott annak falai között szívtam magamba.

Azonban szégyenpir futja el arezomat, midőn arra a legprimitívebb műveltséget is arezul úto módra gondolok, melylyel egy ugyanottani tanító a kisedővő alapját növesztetni akarja.

Előadom az esetet s annak elbírálását a művelt olvasóra bízom.

El Kis-Szeben városában egy tekintélyes polgár, ki — melleleg legyen megjegyezve — a város kath. közösségét már 46 esztendő óta szolgálja s e mellett ugyanezen város 18 esztendőn át volt, most nyugdíjazott tanítója. Annak az öreg, érdemekben megőszült embernek van egy kis magyar unokája, ki nem született ugyan Kis-Szében, de a családi körülmények úgy hozták magukkal, hogy jelenleg nagyszülőinél tartózkodik s így a községi iskola I. osztályát látogatta. Ez a kis unoka egy szép reggelen sirva jön haza azzal, hogy a tanító úr kikergette az iskolából! Némi utánjárással sikerült megtudnom, hogy a tanító azért parancsolta ki az iskolából, mert nem hozta el a 12 frtnyi tandíjat.

Ez a tényállás. Részletezzük egy kevésé!

Legelőször is kérdem, szabad-e egy tanköteles fiút az iskolából kikergetni? Azt hiszem, hogy minden, a népnevelésről szóló törvény szellemét csak némileg is ismerő ember azt fogja mondani: „nem, sőt ellenkezőleg büntetéssel parancsolja a törvény a gyermekeket az iskolába való járásra kényszeríteni!” Krausz István executorkodó tanító urnak tehát a nepoktatásról szóló 1868. XXXVIII. t. cz.-et kellene először tanulmányoznia, ha tanítósnagra adta árva fejet.

Szívesen adok a tanító urnak igazat abban, hogy a gyermek szülői vagy hozzátartozói kénytelenek fizetni az iskolaszék által reájuk szabott tandíjt; nem kívánhatom talán, hogy a fiú ingyen élvezze a magas műveltségű tanító úr előadásainak áldásait; hiszen tudom, hogy másutt is, a hol pedig nincsenek oly okos tanítók, mint Krausz úr, még többet is kell a tanoncoknak fizetniök. Csak-hogy szerénységem szerint, a ki talán értek egy kicsit az iskolaügyhöz, a tandíj behajtásának módja nem az iskolából való kikergetetésben áll, mert ez esetben, talán Krausz úr sem küzdhetne volna föl magát azon magas polczra, melyről most a neveltségnek fittyet hány, s melyen mégis annyira tetszeleg magának!

Ha már a tanító úr még a tisztesség alphájáról is megfeledezett; ha már azok a régi szép kapesok — melyekre csakis ő lehet büszke! —

kezét „zsinórra” tette, mint önkéntes korában, mikor kapitánya parancsát várta, de szólni nem tudott. Malvin csodálkozva nézett a szemé közé és — hallgatott.

Pajkos szellő borzolta az ablakfüggönyt s biztatólag simogatotta Kálmán arcát; Kálmán kezdett magához térni, kezét még mindig zsinóron tartotta, de ajka megnyílt:

— Szeretem . . . örült vagyok! Bocsásson meg!

Malvin egy szót sem szólt — talán várt. Kálmán még mindig tisztelgett; de ismételte a forró szerelmi vallomást

— Szeretem, örült vagyok . . .!

— Kedves Kálmán, ne legyen örült — válaszolt Malvin mosolyogva — Béla a kertben van. . .

— A kertben! hebegé Kálmán s ijedten az orrához kapott. Még helyén találta.

— Apropos, Béla holnap elutazik, remélem nem engedi meg, hogy unatkozzam. Meglátogat nemde?

— Életem az ön . . . De Béla a kertben van . . . Fejem úgy zug, itt kialhatlan a hőség! Bocsánatot kérek . . . és elrohant.

Pár percz mulva Béla lépett be.

— Kedvesem, nem láttad Kálmánt?

— De igen, itt volt! — mondá habozva Malvin.

— Nem vettél rajta észre semmi feltűnőt?

— Nem én.

— Nekem úgy tetszik, mintha meg lenne habarodva az a fiú, tán napszurást kapott!

— Én ellenkezőleg nagyon okosnak találtam. Béla felesőlván ment ki a szobából.

— Különös, nagyon különös! dűnyögé.

— Hogy szeret! gondolá Malvin.

Másnap egyedül maradt. Reggel bolyongott az

nem jutottak eszébe; ha már azt gondolta, hogy „itt vagyok, senkitől sem félek”, soha sem változhat meg; ha már erőnek erejével a műveltség azon fokához akart egyszerre jutni, melyre rendszeren az utcaseprök küzdik föl magukat, vagyis — egyszerűebben mondom el, hogy ő is érte meg, — ha már gombáskodni akart, — a tandíj fizetésére a fiú hozzátartozóit minden figyelmeztetés nélkül is, közigazgatási úton kellett kényszeríteni, erre a világ legfeljebb azt mondhatta volna: „Der Kerl ist zwar ein Klotz, aber er hat doch Recht!” — így azonban törvényszerűt is követelt el!

Sokat törtem azon a fejemet, vajjon hát miért tette meg ezt a gyalázatot? Végre véletlenül rá is jöttem. Egy odaváló polgár világosított föl. Ezt azért tette, — mondja — mert ha a fiúnak Krausz István tanító úrtól profiteált tudományát kezdőnek az év végén mérlegelni, a világ egyik bírāja sem itélte volna oda Krausz urnak a 12 frtot, hanem még a tanító úrnak kellene a fiúnak haszontalanul eltöltött éveért kárpótlást fizetnie; azért sietett így vele, nem mervén a követelést a rendes úton behajtani. Én annyiban nem adok ennek a polgárnak igazat, amennyiben először Kr. úr nem képes oly messzire nyúló következtetést húzni, másodsor a 12 frtot nem a maga számára kérte; a többibe azonban szívesen egyezem belé. B. M.

Külömfélék.

Királynékné, a magyarok nagyszonyának nevenapját a hatóságok s testületek a helybeli plebáni templomban az apátplebános ur által celebrált isteni tisztelettel ünnepelték meg.

Képviselőválasztás. F. hó 18-án esett meg kerületünkben a képviselőválasztás, melynek eredményét már jó előre helyesen megjósoltuk. Dr. Schmidt Gyula, a szabadelvű párt jelöltje reggel a választók bandériumával, föllobogozott hosszú kocsisorban vonult be a választó-kerület székhelyére Eperjesre. Ezután tüstént kezdetét vette a választási aktus, ha ellenjelölt lett volna; mint-hogy azonban ellenfél a kiűzött félóra lefolyása alatt nem jelentkezett, — Ghillány József ur, mint választási elnök fél 9 órakor a városház erkélyéről Dr. Schmidt Gyulát az eperjesi kerület megválasztott képviselőjének kijelentette. Erre zajos óvációk mellett, viharos éljenek közt a választók vállakon vitték a képviselő urat egész lakásáig.

Diszbed. A választás napján dr. Schmidt Gyula képviselő tiszteletére nagy diszbed volt, melyen nemcsak a választókerület, hanem ugyszólván az egész megye értelmisége részt vett. A kedélyes mulatságnak csak az alkony órai vetettek véget.

Nekrológ. Azok a „névtelen hősök”, kik e század derekán dicső tetteikkel egész Európa figyelmét magukra vonták, egygyel ismét kevesebben vannak. Irányi István, „ régi dicsőségünk ” e szint egyik bajnoka, f. hó 20-án halt el. A megboldogult szepesmegyei volt s testvére parlamentünk egyik legnagyobb szónokának, Irányi Dánielnek. Irányi István szabadságharcunkban mint hadbíró vett részt s mint ilyen a dicsőség és szenvedés napjait egész a világsi katasztrófaig végig közdötte. A törvényszékek rendezése alkalmával kinevezett bírónak s ez állását az eperjesi kir. törvényszéknél egész mostanig közmegelegedéssel s hivatásszerűleg viselte. Városunk társadalmában azonban az öreg urat nemcsak mint buzgó hivatalnokot, hanem mint kedélyes, szellemes embert is ismerte. Többször

erdőben és csak delfelvetődött haza. Megkérdezte szobaleányát, nem volt-e itt senki? A szobaleány senkit sem látott.

Az óramutató csigalassúsággal mozgott előre, Malvin, estefelé már ideges kezdett lenni. Végre megnyílt az ajtó — a szobaleány jött be, kezében levél volt.

— A nagyságos urnak szól — mondá.

— Tedd le — mondá kedvetlenül Malvin.

A szobaleány megállt.

— Nem parancsol valamit a nagyságos asszony?

— Csak azt, hogy rögtön hord el magad.

Estefelé beborult az ég, Malvin ásítva nézte a fekete felhőket az ablakon keresztül.

Egyszer csak megfordul. Léptek zaja hallatszik. Egy férfi alak lép a szobába. Malvin elébe sietett. A férfi megöleli. Malvin nem huzódzott, csak mikor megcsókolta piros ajkát akkor döbönt meg. A férfinak szakála volt, a mivel Kálmán barátunk nem dicselkedhetett.

Sikoltva taszította el magától, a mire a titokteljes látogató hangosan felkaczagott, Malvin ekkor ismert a — férjére.

— No-no kis aranyom sohase huzódzz! Nem utaztam el, sokkal jobban eltöltöm én veled az estét! és újra megakartá ölelni.

Malvin zavarodottan huzódott vissza, azt se tudta mit szóljon; akkor eszébe jutott a levél.

— Igaz, Béla, valami nagyon fontos levele jött. Mindjárt meggyujtom a gyertyát.

— Ejh az ördög vigye azt a levelet.

Hanem már ekkor lobogott a gyertya s Malvin lázas sietséggel adta kezébe a levelet, meglátzott rajta, hogy másra iparkodik terelni férje figyelmét.

— Ez Kálmán írása! Vajjon mit írhat nekem?

volt alkalmunk ötlet a „Széchenyi kör”-ben a felolvasó asztal mellett is látni, hol 1848-iki emlékével a legérdekesebb csevegéseket is felülmuta. Temetése f. hó 22-én ment végbe, mely alkalommal a város színe-javán, értelmiségén kívül a kir. törvényszék hivatalnokai, kik koszorút is tettek a koporsóra, testületileg voltak képviselve. A boldogult özvegyet s három árvtat hagyott hátra, kiknek fájdalomában a legmélyebb részvétellel osztozunk!

Hymen. Kaszaniczky J. cs. kir. főhadnagy a helybeli méetelepnél, jegyet váltott Korányi J. kisasszonnyal.

Csángóbiztos. Hát biz a mégis csak igaz, hogy „nem zörög a zöld erdőben a levél, hanem fújja aprilisi hideg szél”. . . Lám a „Bpesti Hirlap” is, honnan, honnan nem? a multkor szélnek eresztette azt a hirt, hogy Sárosinegye jövőd főispánjával Bornemissza Ádám van kizemelve, — s habár ezen hir nem is állott be, hanem abban mégis igazat mondott, hogy Bornemissza Ádám magasabb állásra ki fog nevezettni. S ime sejtelmé csakhamar teljesült, mert a Gromon Dezső helyére Páncsovára, — kormánybiztosnak a csángókhoz, — a közelmúlt napokban csakugyan Bornemissza Ádám lett kinevezve. Tudvalevő, hogy a kinevezett a szekesői járás országgyűlési képviselője volt, s így a bártfaiak is részesülnek abban a szerencsében, e melyben hó 18-án az eperjesiek részesültek, . . . i. a másodsorai képviselőválasztásban.

Képviselőjelölt Bártfán. A mint a fáma hirli, Bártfán képviselőül Kacsvinszky Ede, ottani apátplebános szándákozik fellépni ellenzéki programmal. Ha fellép, ellenjelöltje alig lesz, s így a kormány-párt egy kerületet vesztiene!

Házi-estély. A „Széchenyi-kör” által f. hó 15-én rendezett házi-estély a varakozáson felül pompásan sikerült. A műsor igen érdekesen volt összeállítva. Első pontja „Trio”, Mendelssohn 49. műve volt, melynél a zongorarészt Munk K. roelia k. a. játszta oly otthonossággal, hogy a Konhut karmester s Elischer Henrik urakból álló művészi keret rés nélkül lett kiegészítve. Keczer Ida urhölgy zongorajátéka, — mely művészi tekintetben nem állt hátrább az előbbinél, — a közönség megérdemelt zajos tapsvihárjában részesült. Fekete László ur hegedűjátéka dicséretre nem szorul, mert hisz azt mindnyájan igen jól tudják, hogy a vonót művészi-esen kezelte. Zongorán Makaviczky Gizella urhölgy kísérté teljes szabadsággal. A szavalt, melyet ez alkalommal Krivácsy Anna kisasszony Vörösmarty „Szép Ilonka” című költeményének előadása töltöt be a műsorban, — szintén sikerültnek mondható s annyival is inkább dicséretre érdemel, mert a szavalónak ez volt első föllépése, mely alkalommal kellemes hangja igen kedvező benyomással volt a közönségre. Végre következett a műsor legérdekesebb pontja, a Dessenwffy. Árpád s Balpataky József urak által fuvolán előadott magyar dalok. Az izlés-sel játszott dalok gyujtó hatással voltak a közönségre. A hatás fokozásához a cigányzene ügyes kísérete is nagyban hozzájárult.

Zártkörű dalestély. Az eperjesi dal-egylet folyó 1884-ik évi november hó 29-én a „Fekete sas” nagytermében táncszal egybekötött zártkörű dalestélyt rendez. Belépti jegyek előlegesen váltak: Schöufeld Hugó helybeli kereskedő úrnál, Wieland és Schröpfer urak czukrárszójában és az előadás napján este a pénztárnál. A t. pártól tagok két-két tiszteletjegyet kapnak. Személyjegy 1 frt, családijegy 3 személyre 2 frt, 5 személyre 3 frt. Kezdeté este pont 8 órakor. A nők kéretnek egyszerűen, háziasan öltözködve megjelenni! — A

Margit arca lángvörös lett. Béla olvas, aztán csodálkozva néz széjjel.

— Az ördög vigyen el, ha értek belőle egy szót is. Kálmán megbolondult, ezt már tegnap is mondtam neked! Olvasd!

Malvin olvasta a mint következik:

„Kedves egyetlen Belám! Rosz hűtelen barát vagyok, megérdemlem, hogy megvess. De bocsáss meg, az ember gyarló . . . Mennyit szenvedtem az éjjel! Megyek Marillára, hideg vízzel kurálom magam — büntetésül. Isten veled, isten veled! Kedves nőd kezeit csókolom.

Kálmán.”

Malvin kiejtette kezéből a levelet.

— Nos, miért kér ez bocsánatot?

Malvin felelet helyett hevesen megcsókolta Béliát, ki ezzel tökéletesen meg volt elégedve . . .

Félóra mulva ketteskén sétáltak a kertben a fasorok közt, a mint a kapu előtt mennek el, valaki megáll előtük oldalán kis utitáskával. Kálmán volt.

Malvin oly nevetésesnek találta elkeseredett arcát, hogy tele torokból kaczagni kezdett csengő vidám nevetéssel.

— Hát te nem utaztál el hidegvizkurára? Miért kértél bocsánatot? Ugy látszik, most jössz a pályaházból? Megijedtél a hidegviztől? Ostromolta őt kérdéseivel Béla.

Kálmán levegő után kapkodott. Hát a férj nem utazott el? Már a jegyet is megváltotta, de akkor arra a meggyőződésre jutott, hogy Malvin nélkül nem élhet, rohant vissza, későn, mert ime együtt találja férjével!

A teli hold ekkor bujt ki a fellegek közül, mintha az is nevetett volna a kaczagó Malvinnal . . .

taneczal egybekötött hangverseny műsora a következő: 1. „Wenn ich König wäre“, nyitány Adám-tól. Előadja a helybeli katonai zenekar. 2. „Kápolna“, Kreutzertől, éneklő a dalegylet férfikara. 3. „Esd-klés“ és „Elbusulom en magamat“ Wusching Konrádtól, éneklő a dalegylet magán négyese. 4. „Egyveleg“ Wusching Konrádtól, éneklő a dalegylet férfi kara. 5. „Morgen Pathetique, Dreyschock S.-től, zongorán előadja Deckert Ilka kisasszony. 6. „Népdalok“ éneklő Rátvay Gyula, Kálóczy József zongora kísérete mellett. 7. „Bordal“ ismeretlen szerzőtől éneklő a dalegylet férfi kara. 8. „Szavolat“ előadja Bohus Pál ur. 9. „Béka-kantata“ Henig-től, éneklő a dalegylet a helybeli katonai zenekar kísérete mellett. 10. „Egyveleg“ Romeo Julia, Gounod-tól, előadja a katonai zenekar. — A mint e műsorból kitűnik, az estély elég művelzetet ígér, melyre a nagyérdemű közönség figyelmét fölhíván, ajánljuk az ifjú egyület becses pártfogásukba.

Figyelmeztetés. Az iparos mestereket figyelmeztetjük, hogy az új ipartörvény értelmében segédek és tanoncokat legkésőbb f. hó 24-ig (21-ig) kellett nyaralni, mivel azonban a hatóság a csoportos jelentkezések miatt a bejegyzéseket ez ideig nem teljesíthette, a határidő meghosszabbított) okvetlen be kell jelenteni az iparhatóságnál (főkapitányságnál), az iparos segédek számára munkakönyv adandó, minnek darabja 8 kr. (15 kr. helyeg) a mestermások részére pedig tanoncszerződést kell kiállítani; a mely tanoncznak van már írásbeli szerződése a mesterrel, azt is be kell mutatni, hogy az iparhatóság erősítse meg. Kávéházak, vendéglők, szállodák, sőt korezmák is kötelesek a pin-cz-reket munkakönyvvel elatni; hasonlóra kötelesek a nyomdák, mindenféle gyárak, az állandóan alkalmazott munkások tekintetében. Annál inkább ajánljuk e bejelentést az illetők figyelmébe, mert a határidőn túl — az iparhatóság szigorúan megfogja büntetni mind a mestereket, mind a segédszemélyzeteket, — még pedig 20 frttól 200 frtig terjedhető bírsággal.

A bártfai templom helyreállítása. Már lapunk múlt számában említettük, hogy a bártfai szt. Egyed templom teljes helyreállítását a vallás és közokt. miniszterium engedélyezte. Erre vonatkozólag még a következőket jelezhetjük: a közokt. miniszterium felszólította Bártfa várost, hogy az építkezési költségekhez évente 5000 frttal járuljon hozzá, mivel szemben a városi képviselőtestület azt az ajánlatot tette, hogy 5 éven át hajlandó 3000 frtot s az építéshez szükséges fát (mely évente szintén kitesz 2—3000 frtot) megadni. Bártfa város ezen ajánlata által igen szép jelet adta áldozatkészségének, az érdem förszere azonban mindenesetre főt. Kaczvinsky Ede, apát urat, — mint a bártfai templom-építő-bizottság elnökét illeti, mert egyedül az ő közbenjárása s buzgalmaának köszönhető, hogy a tovább építés engedélyeztetett.

Mezőgazdaság. Megyénkben a szekesői, tapolyi, a tarcazi s makovicsai járásokban az őszi földműveletek teljesen befejeztettek, jóllehet a mezői egerek igen nagy kárt tettek a vetőmagban. A burgonya általában véve ez idén roszul sikerült.

Az iparosok érdekében. A kassa kereskedelmi kamara következő átiratot intézett Eperjes város tanácsához: Az 1884-ik évi XII-ik törv. ezikkbe iktatott és folyó évi elszéjtől életbeléptetett ipartörvény 50. §-a szerint hetivásárokon élelmiszereket, kerti és mezői terményeket, házi iparcikkeit, a mennyiben azt törvényes kiváltságok nem akadályozzák, bárki áruba bocsáthat. Másfele iparkészítményeket csak a helyben lakó iparos van jogosítva eladni. Tapasztaltuk azonban, hogy a vásártartó városokkal szomszédos községek iparosai készítményeiket még mindig az ezen törvény hivatkozott §-a ellenére a hetivásároknak hozzák. A szomszédos városok és községek iparosainak így módon gyakorolt konkurencziája a vásártartó községek iparosait nem csak hogy tetemesen megkárosítja, de törvényadta jogait is megcsorbítja, és folytonos surlódásokra s egyenetlenségekre szolgáltat okot. — Hogy ezen surlódások elkerültesenek és hogy az iparhatóságok ne legyenek kényszerítve az ipartörvénynek e hivatkozott §-a ellen vétő iparosokat súlyos pénzbírsággal büntetni, — kötelességünknek tartjuk hivatalos tisztelettel felkérni a tekintetes iparhatóságot, hogy a területen lakó iparosokat alkalmas módon a törvény világos szavaira figyelmeztetni és oda hatni sziveskedjék, hogy a törvény intézkedéseit saját érdekükben tiszteletben tartják.

Játékbárlangok. Jóhiszeműleg hívjuk fel kapitányi hivatalunk figyelmét a városunkban mindinkább elszaporodó játékbárlangokra. Hogy hol ütötte fel tanyáját társadalmunk ez ocsmány fattyúhajtása? annak kikutatását egyelőre az illető hatóságra bizzuk, melynek az amúgy is kötelessége s hivatása. S hogy tollunkat koptatjuk ez ügyben, az csakis azon körülménynek tulajdonítandó, hogy már egyszer vesztét akarnók látni e rablóbandának, mely a szegény iparos s munkásosztály verejtékkel keresett filléreinket hizik. Oly emberek dominálják a helyzetet e bárlangokban, kiknek egyedüli keresetforrása a kártya; ideje volna már, hogy a törvény szigorja ez ingyenélő léhakat is munkára szorítsa.

Az éj lovagja. Beállított múlt hét egyik napján Altmaun, helybeli vendéglős, főutezai kores-

májába egy magát Gyűrűnek nevező, körülbelül 26—28 éves úri ember s éjjeli szállást kért. A vendéglős gyanútlanul fogadta be a vendéget s csak reggelre vette észre, hogy a „gauner“ az éj sötét palástjának védelme alatt minden „Isten hozzád“ nélkül távozott el a korezmából — magával persze a főzőnő 15 frjtát s raadásul egy téli s két selyem kendőjét. A mint hallottuk ugyanezen tolvaj a múlt napokban Glück Áron, kassai vendéglősnél ugyanily stíklit követett el, — amennyiben ott, a vele egy szobában háló Orbach Jakab, marhakereskedőnek 78, — Grünbaum Mór, szabónak pedig 14 frjtát, egy kabátját s kettős fedelű ezüst óráját csepte el, s még éjnek idején elosont. Figyelmeztetjük vendéglőseinket erre a lovagiatlan éjjeli lovagra, a ki különösen vásárok idején szokta szerencsétlenül becses látogatásával az egyes városokat; e közleményre annyival is inkább felhívjuk az illetők figyelmét, mert városunkban az Andrásnap-i vásár már küszöbön van.

A 2000-ik év statisztikája. A svájci statisztikai hivatal főnöke, Kammer, kiszámította, hogy a 2000-ik évben mennyi lakossága lesz Európa egyes országnak, ha az eddigi arányban növekszik, e szerint a lakosság száma lesz Olaszországban 56,142,968, Franciaországban 64,180,400, Angliában 142 millió 789,145, Németországban 164,678,076 és Ausztria-Magyarországban 70,090,508.

Állatvédő egyesület Kassán. A budapesti állatvédő-egyesület egyik kiváló gondját képezi, hogy a vidéken fiok-egyesületeket alakítson. Egy pár kisebb helyen már meg is történt az, míg a felvidék középpontján Kassán most fáradozik az ügy érdekében Sipos Andor Gyula közigazdasági előadó. S minthogy az egylet felállítása ügyében kibocsátott íveket már eddig is sokan aláírták, a budapesti állatvédő-egyesület részéről Herman Oto t. elnök, Borosnyai Oszkár főtitkár és Szallanbach Imre másodtitkár a jövő hó folyamán Kassára utaznak, hogy az egyesületet megalakítsák.

Leányrablási történet. Dulits Iván jegyben járt M. György leányával, Máriával. A leány időközben mást gondolt, s a jegygyűrűt Ivánnak visszaküldte. A hetike legény azonban föltette magában, hogy most már csak azért is ő veszi le Mária fejéről a pártát, habár helyette nem teszi s fel a fejkötőt. Tervébe beavatta Vándru nevű hű barátját, kivel aztán a leányt egy este megles-ték, megragadták s bár véde magát amint kezé-től-lábától és gyöngysor fogaitól kitelt, már-már föltették az utzasarkon álló kocsi-ra. A zajra azonban emberek jöttek elő. Kik a megrémült hajadont a romantikus hajlamu lovagok karjai közül ki-mentették.

A szinpartoló egyesület választmánya, esütörtökön igen látogatott ülést tartott a kör helyiségeiben. Targyaltattó Tóth Béla szinigazgató kérel-me, bérletgyűjtést illetőleg. A választmány elha-tározta, hogy a szinigazgatónak a bérletgyűjtés-ben segélyére lesz. Egyszermind elhatározta a választmány, hogy a város közönségéhez felhívást bo-csájt ki, melyben a szinpartolót ajánlván, na-gyobb pártolásra buzdítja a közönséget. A múlt heti lapunkban megpendített eszmére vonatkozólag, hogy a helybeli kaszinók és olvasókörök bérleteket vegyenek, elhatározott, hogy a szinpartoló egye-sület választmánya levélben keres meg minden egyes kört és kaszinót, hogy ez eszmet magáéva tegye; hogy pedig jó példával menjen előre, maga a szinpartoló-egyesület zártkörűen bérel. Minden további félreértés kikerülése céljából kijelentjük, hogy minden ez meg történt, hanem — Szekesfe-hérvárt. Sapientia sat!

Turinszky csendőr-kadet elfogatása. A Sze-gedről 4772 frttal múlt hó 27-ikén megszökött Tu-rinszky József csendőrségi kadetet Bécsben a f. hó 11-én a „Hotel Union“-ban elfogták. Megmotozása közben találtak nála egy hatlövétű töltött revolvert, két doboz töltényt s 2000 frtnyi készpénzt. Miután néhány napot vígan töltött el a budapesti könnyű hölgyek társaságában s néhány száz frtot elvert, Bécsbe ment, hol Naznau Dénes, egri jogtudornak jegyeztette be magát a vendéglönyvbe. Egy, e névre szóló katonai igazolványt is mutogatott, mit szintén Szegeden lopott s mit anyiban hamisított meg, hogy a „Naznau“ név után levő „paraszt“ szót kivakart s helyébe azt írta „jogtudor.“ Bécsbe e hó 1-én érkezett s a tivornyát folytatva, csakhamar nyakára hágott a lopott pénz felének. A lopást következőkép követte el. A szökés napján szolgálata volt. Tudta, hogy főhadnagya a tüzmentes szekrény külsőt íróasztalában tartja. A hadnagy is íróasztalában tartotta a másik kulcsot. Turinszky a két asztalfiókot alkulesal kinyitotta, a kulcsokat kivette s ezek segélyével könnyű volt a pénzeszék-nyét kirabolni. A lopott pénzzel rögtön Budapestre szökött s bizonyára most is élvezhetné az arany szabadságot, ha Bécsbe nem megy, hol oly hamar került kelepcebe.

Törvényszéki esernök.

Szerelmi dráma a törvényszék előtt. Gyilkos-ság büntetésének kísérletével vádolt Dzuris Györgyné szül. Pribula Zsuzsanna, margonyai, és Bagos János, nyirjesi lakos, állottak e napokban az eperjesi kir.

törvényszék mint bünyenyítő bíróság előtt vádlot-takként.

Az őket terhelő vád tényálladéka lényegében összefoglalva a következő:

Dzuris György, margonyai lakos, még három évvel ezelőtt kereset végett Amerikába kivándorol-ván, gazdaságát nejeire bizta, egyuttal nejenek a gazdasági teendőkhöz segítségére Bagos Jánost fogadta fel eseledül. Dzuris Györgyné férjének hu-zamosb távolléte alatt szolgálával szerelmi viszonyba lépén, ezen viszony hatása alatt érlelődött meg benne az eszme, hogy az időközben Amerikából visszatért férjét láb alól elteszi, mely szándékát kedvesével is közölvén, ez utóbbi a gyilkosságban való részvételre nem vállalkozott ugyan, de kijelentette, hogy a terv megvalósítását nem ellenzi s annak kivételét akadályozni nem fogja.

Mielőtt vádlottó ebbeli tervének végrehajtá-sához hozzáfogott volna, férjétől mintegy 150 frtot lopott el s felszólította Bagos Jánost, hogy szökje-nek meg Amerikába. Ezen tervük azonban dugába dült, mert a férj utólerete őket; a lopott pénzt el-vette nejétől, Bagos Jánost pedig kitiltotta a házából.

Vádlottó most már céltalannak látván vi-szonyukat, — annál is inkább, mert szeretője egy stefurói leánnyal lépett viszonyba, kit nemsokára el is jegyzett, a legvégsőre határozta el magát.

Midőn a f. évi ápril 24-iki girálta vásárról hazatért, pálinkát hozatott, s hogy — mint azt maga is beösméri, — férjével könnyebben báuhas-son el, őt előbb le akarta itatni, mi végből erősen kínálgatta férjét a pálinkával, ki azonban csak egy pohárával ivott abból s azután lefeküdt. De alig szunyadt el, midőn egyszerre gégeje alatt fáj-dalmat érezve felriadt s gyertyát gyújtva, a tűkör-ből meggyőződött arról, hogy élete ellen merénylet intéztetett; erre nejt kérdőre vonván, azt a feleletet kapta, hogy nem ő, de ama bizonyos egyén tette azt, ki házukhoz szokott volt járni, s a ki jól ismervén a járást, valószínűleg a padlásou ke-resztül juthatott a szobába.

Sértett midőn magát vértől elboritva látva s a sebés nagyságáról meggyőződött, nejt azzal fenyegette, hogy majd virradóra megtanítja őt, mit tesz az férje élete ellen merényletet követni el, — ezután pedig paratlan nyugalommal ismét lefeküdt s nemsokára újból elszunyadt.

Rövid idő múlva azonban egy erős ütést ka-pott fejének jobb oldalára, mire hirtelenül felugrott s nejt megragadva, hol vállánál, hol hajanál fogva, majd mindkét kezével átkarolva tartotta s e közben folyton segítség után kiáltozott, nejt az ajtó felé vonszolván. Ezen dulakodás közben, mialatt vád-lottó a segélykiáltozást megakadályozandó, férjének száját kezével betömni igyekezett, úgy fején mint nyakszirtesontján több súlyos ütést kapott, ezek között azonban legsúlyosabb volt az, mely akkor ejtetett rajta, midőn a szobából a pitvarba lépett; ott az ütőkalapácsot kezébe kapta, neje pedig az ez alkalommal is nyitva volt ajtókon át a szabadba menekült.

Sértett fél nem észlelte közvetlenül, hogy kitől eredtek a súlyos kalapácsütések, mert a szoba teljesen sötét volt; a dulakodás közben előállott helyzet szerint azonban kizártanak mondja a lehe-tőséget, miszerint azok nejtől származtak volna, mely feltevést nézete szerint azon gyanús körülmény, hogy az ajtókat már másodizben nyitva találta, hathatósan támogatja.

Ezen indokok súlya alatt vádlottó csakugyan terhelő vallomást is tett Bagos János ellen s e vallomásában leírta ennek közreműködését.

A kir. törvényszék ennek daczára a vád és védelem meghallgatása után Bagos Jánost a fennt-előadott gyilkossági kísérlet részességében bűnösnek nem találta, mert eltekintve attól, hogy alibije két tanú által igazoltatott, pszichológiai szempontból is föltette valószínűtlenné tekintette azt, hogy a tel-jesen sötét szobában dulakodó sértett és vádlottó közül Bagos János épen sértettnek fejt talála volna el mindig a kalapácsal, hogy továbbá egy oly erős férfi, mint II-od rendű vádlott, egy kavicstörő kalapácsal oly gyenge ütéseket mért volna sértett fejére, hogy ez kevéssel szenvedett sérülése után teljesen felépülhetett volna, mivel szemben minden körülmény a mellett bizonyít, hogy vádlottó a gyilkossági kísérletet a fennt előadott módon maga követte el.

Minek folytán a kir. törvényszék II. rendű vádlottat, Bagos Jánost a gyilkosság elkövetésére irányzott szövetségben mondta ki bűnösnek, s mint ilyen 6 hónapi börtönbüntetéssel sújtotta; míg ellenben I. ső rendű vádlott, Dzuris Zsuzsannát a gyilkosság büntetésének kísérletében mondta ki bű-nösnek, és mint ilyen 5 évi fegyházbüntetés el-szenvedésére s 5 évi hivatalvesztésre ítélte.

Az ítélet ellen ugy I. ső, mint II-od rendű vádlottak és azoknak védői, valamint a büntetés enyhesége s 2-od rendű vádlott részbeni felmentése miatt a kir. ügyészség részéről is felebbezés jelen-tett be.

Felelős szerkesztő: Hedry Bertalan.

Kiadótulajdonos: Haitsch Lajos.

HIVATALOS ROVAT.

2653—2654. tk. szám 1884.

943. sz. 1—1.

Kivonat.

A bártfai kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Holländer Herman és Szpizer Pinkász végrehajthatóknak Molesán János hertneki lakos végrehajtást szenvedő elleni 4 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtása ügyében, a bártfai kir. járásbírósg területén levő Hertnek községben fekvő, a hertneki 32. sz. tjkvben foglalt egyenlő arányban Novak szül. Molesán Mariát végrehajtást szenvedő Molesán Jánost, Molesán Istvánt, k. k. Molesán Annát, Józsefet, Vincét és Pétert megillető egész $\frac{7}{8}$ urb. telekből és épületből álló ingatlanra az árverést 460 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi január hó 5-ik napján délelőtti 10 órakor Hertnek községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 46 frt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,

avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Bártfán, 1884. október hó 17-én, a bártfai kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság.

Schleiminger,
kir. jbiró.

2394. tk. sz. 1884.

944. sz. 1—1.

Árverési hirdetményi kivonat.

A bártfai kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy néhai Hauriesak Györgyné szül. Bezak Dorottya hagyatékának elárverezési ügyében a bártfai kir. járásbírósg területén levő, Bártfa sz. kir. városban fekvő, a bártfai 55. sz. tjkvben foglalt 56. ösz. sz. házra 600 frt megállapított kikiáltási árban, és 3946. h. r. sz. szántóföldre 12 frt megállapított kikiáltási árban — a bártfai 889. sz. tjkvben foglalt 2801. és 2802. h. r. sz. zálogos szántóföldre 80 frt kikiáltási árban, a bártfai 975. sz. tjkvben foglalt 3406 3407. h. r. sz. szántóföldre 60 frt kikiáltási árban, 3409. a

h. r. sz. szántóföldre 60 frt kikiáltási árban, a bártfai 976. sz. tjkvben bejegyzett 3408—3409. h. r. sz. szántóföldre 60 frt kikiáltási árban, a bártfai 977. sz. tjkvben beirt 3410. h. r. sz. szántóföldre 60 frt kikiáltási árban és végül a bártfai 1899. sz. tjkvben foglalt 3413—3415. h. r. sz. szántóföldre az árverést 60 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi december hó 2-ik napján délelőtti 10 órakor Bártfán a telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Bártfán, 1884. évi szeptember hó 11-én. A bártfai kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság.

Schleiminger,
kir. járásbíró.

NEM HIVATALOS ROVAT.

Nach AMERIKA
am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**,
Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma
916 dieser Branche. 50—5
Auskunft und Prospekte umsonst.

Bernovits Gusztáv
ujjonnan berendezett és
felszerelt
könyvnyomdája
ajánlkozik
mindennemű
könyvnyomdai munkák
a legújabb izlés szerinti elkészítésére.

2 darab
nagysárosi részvény
eladó
KOVÁCSY JÁNOS
ügyvédnél.

Dietrich és Gottschlig,
osztr. esasz. és magyar királyi udvari szállítók
930 7—4 **Budapest.**
(Központi iroda és szállítási iroda, vácozi utca 18. szám.)
Ajánlják a már beérkezett közvetlen szállításukat
China-oros tésékben
(ez idei aratás) a legolcsóbb árakon $\frac{1}{2}$ kilonként 2
frttól 10 frtig és fejjebb.
Jamaika-rum
üvegekben (a $\frac{1}{10}$ literesig) 30 krtól 4 frtig.
Braziliai-rum
 $\frac{7}{10}$ és $\frac{1}{10}$ literes üvegekben, továbbá francia és hollandi likörök, pezsgőborok, finom cognak és champagnei finom cognak, angol teásütemény stb. stb.
Ebbeli árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küldelnek.
A esasz. és kir. udvar szállítók

Dietrich és Gottschlig-féle
eredeti sóshorszesz és só
Lee William talalmány, általános elismert gyógyszer.
Legjobb sikerrel használták: mindenféle gyuladatoknál kívül vagy belül, fej-, ful- és fogfájalmaknál, nyíl- sebek, úszók, rákfélek, szélütések, gyuladt szemek stb., a continens és Angolország első rendű orvosi személysége által ezen gyógyszer mint biztos határolásnak kiemeltek és a már 16 év óta beérkező számtalan elismerő és köszönő levelek irókában megemlíthetők.
A só nélküli eredeti sóshorszeszünket
ajánljuk különösen fogtisztító szerül, mivel a beteges fogchust gyógyít és a foglényt előidézi, ugyanint a hajidegek erősítéséhez és a fejkorpa képződés megakadályozására.
Egy nagy üveg ára 60 kr.
" kis " " 32 "
Ehbl az elarusítók előnyös engedményben részesülnek.

J. REIF, Specialist, Wien,
Margarethenstrasse 7, im Bazar,
versendet discret.
Gummi- und Fischblasen, nur echte Pariser, per Dutzend
fl. 1, 2, 3, 4, feinste fl. 5.
Feinste Pariser Vorsichts-Schwämmchen, per Dutzend
fl. 2—3 und fl. 4.
Suspensorium, fl. 1, 1.50, 2 und fl. 3 per Stück.
Ferner alle sonstigen Specialitäten für sanitäre Zwecke.
706 26—11

Eperjes városa határában a „fehérítőkön“ fekvő Pulszky Géza ur tulajdonát képező major, ahhoz tartozó kert és szántóföldekkel haszonbérbeadó.
A bérleti feltételek **Dr. Propper Adolf** ügyvédi irodájában Eperjesen megtekinthetők. 934 3—3

Der im Terrain der Stadt Eperies auf der „Bleiche“ gelegene, dem Herrn Géza v. Pulszky gehörige Meierhof sammt Garten und Ackerfeldern ist zu verpachten.
Die Pachtbedingungen liegen in der Advokaturskanzlei des **Dr. Adolf Propper** in Eperies zur Einsicht aus.

A LEGJOBB CZIGARETTA-PAPIR
a valódi
LE HOUBLON
francia gyártmány.
Cawley és Henry-től Párizsban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.

A cigarettapapir csak akkor valódi, ha minden egyes lap **LE HOUBLON** bélyeggel és mindenik boríték az allant álló védjeggyel és aláírással el van látva.

500 FEUILLES
FORMAT FRANÇAIS
Cawley & Henry
SULS FABRICANTS.
Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Berger à PARIS